

פרק ראשון שבעת ימים

דף ב'

כהנים הטעונים פרישה שבעת ימים

א. כהן גדול קודם יום הכיפורים.

עבודת יום הכיפורים אינה כשירה אלא בכהן גדול, שכן נאמר בעניין עבודת היום, "וְכַפֵּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבְּדָד בְּגָדֵי חֻקֵּי" (ויקרא ט"ז ל"ב).

ומבואר במשנתנו, שכדי שיהיה ראוי לעבודה זו, שבעה ימים קודם יום הכיפורים, מפרישים אותו מביתו ללשכת פרהדרין שבנויה בקודש.

ובהמשך הפרק יתבאר בעזה"י, לאיזה צורך מפרישים אותו, ומהי לשכת פרהדרין.

ב. כהן השורף את הפרה.

במסכת פרה מבואר, שהכהן השורף את הפרה, [שהיה אפרה ראוי לטהר בו טמאי מתים], טעון פרישה שבעה ימים.

ולפיכך שבעה ימים קודם שריפת הפרה, היו מפרישים אותו מביתו, ללשכה שהיתה [חוץ לעזרה^א] על פני הבירה צפונה מזרחה, ואותה לשכה היתה נקראת לשכת בית האבן.

ולהלן יתבאר בעזה"י מהי הבירה. ומדוע היתה אותה לשכה צפונה מזרחה. ומדוע היתה נקראת לשכת בית האבן.

הכהן הכשר לשריפת הפרה

הצדוקים היו אומרים, ששריפת הפרה אינה כשירה אלא בכהן שהוא **טהור גמור**, אבל

^א מתוך פירוש רש"י משמע שהיתה הלשכה בעזרה. אולם מדברי רבי יוחנן משמע שהיתה בהר הבית. ולכאורה גם רבי שמעון בן לקיש לא נחלק עמו בזה. ובתוס' גם כן מבואר שהיתה הלשכה חוץ לעזרה. ויל"ע בדבר.